

Hej alle sammen...

Nu er det lykket mig at lave computeren, så jeg det næste lange stykke tid kan sende beskrivelser og små historier som jeg vil opleve i mens jeg er her. Men denne gang bliver det en lang beskrivelse af alt det jeg har set og lavet indtil nu.

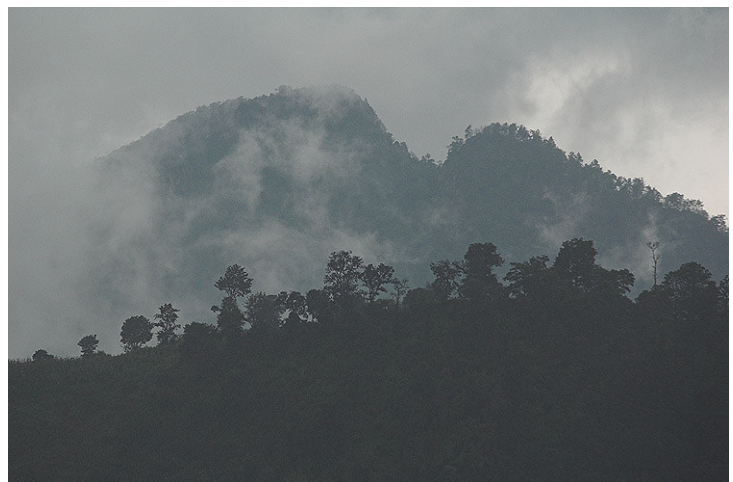

Det hele startede torsdag d.18. august meget tidligt om morgenen hvor vi skulle flyve fra Kastrup lufthavn. Så meget tidligt om morgenen stod min mand og jeg op, det var stadig mørkt udenfor, og selvom at det ikke blev sagt, var vi meget spændte og nervøse, så meget at vi ikke kunne spise morgenmad men i stedet nøjes med en kop te. For nu startede vores eget lille eventyr...

Efter en lang flyvetur, ankom vi til Guatemala city, i lufthavnen blev vi mødt af et ti mands orkester, med store mexicaner hatte og et kæmpesmil på læberne, det hele var meget festligt. Vi var dog meget trætte, for selvom klokken kun var to om eftermiddagen, da vi ankom, så var klokken i Danmark ni om aften, så på den måde "troet"

vores krop at den var meget mere. Den første dag, var en hvile dag, men den næste dag var vi lidt rundt og se på byen, og vi nåede da også lige i zoologisk-have, inden det begyndte at regne, men så nåede vi heller ikke længe, og selvom vi havde nogen store regnslag på kunne det ikke forhindre os i at blive meget våde. Der sker nemlig det at det måske regner en time eller to, men til gengæld regner det så meget at inden der er gået ti minutter, er vejene omdannet til noget der minder om små floder.

Efter at have været i Guatemala city i nogle dage, gik turen videre til Xela, her skulle vi bo hos en familie de næste to uger i mens at vi gik på sprogskole og lærte spansk. Xela er en rigtig lille

hyggelig bjergby, med store vulkaner rund om den. Byen ligger ca. 2500 meter over havets overflade, så på turen der op kunne man mærke presset i ørene. Vi var meget spændte og meget meget nervøse nu. Hvad mon det var for en familie?, ville de være søde? Ville de blive sure hvis man ikke lige forstod dem og alle mulig andre tanker for igennem én den dag vi skulle mødes med dem. Men der havde slet ikke været grund til at bekymrer sig så meget, det var en rigtig sød familie, som gjorde meget ud af at vi skulle have det godt. Vi fik vores eget lille værelse, med eget bad, og fra værelset kunne man gå ud på en lille terrasse hvor man kunne se ud over tagene og byen, og ikke særlig lang der fra begyndte det næste bjerg.

Hver dag kl. halv otte gik vi ned af de små snoede veje, sammen med alle de små børn som kom gående i deres fine uniforme på vej til skole. Og hver dag var vi i skole i fem timer, og hver dag havde vi lektietime, den varede bare i flere timer. Det er meget svært at lære et helt nyt sprog at kende, og det tage langt tid før man kan forstå og tale rigtig. Men der er ikke andet for en at arbejde hårdt i starten, til gengæld fandt jeg et sted hvor de var rigtig gode til at lave kakao, så mens jeg lavet lektier fik jeg mig en varm kakao.

I den by hvor jeg boet, var der også mange Maya indianer, det specielle ved dem er at de alle går i det mest farve strålende tøj, som de selv laver. Over alt kunne man se dem både børn og voksne. Tit så jeg dem bære alverdens ting på hovedet, og tit meget tunge ting, stole, bore, store spande med vand eller flere kilo frugt, og det var ikke kun de voksne

men også børnene der bar alt det på hovedet.

Nu er vi taget videre har besøgt en anden fin by, men om ikke særlig længe vil vi være ude i regnskoven, så næste gang i høre fra mig vil det være derfra.